

31 Cadillac V12 Roadster

TEKST/FOTO: MORTEN GJERSØE

Denne flotte 80-års jubilanten tilhørte en formuende kvinne i Illinois.
Nå er den kronen på verket i samlingen til en trivelig jærbu.

Cadillac introduserte V16- og V12-motorene i 1930. De var en videreføring av den velprøvde og populære V8-motoren som hadde vært i produksjon i ulike varianter siden 1915. Årsaken til dette var at bilene etter hvert ble tyngre, og behovet for mer effekt meldte seg. Man kunne selvsagt valgt å øke sylindervolumet eller kompressormate på den åttesylindrede motoren, men Cadillac valgte i stedet å øke antallet sylindre og høyne kompresjonen. De to nye motorene gjorde selskapet konkurransedyktig med de mest eksklusive og kostbare bilene i verden. Flere bilmerker i luksussegmentet fulgte Cadillacs eksempel og tilbød etter hvert motorer på 12 og 16 sylindre. Timingen var imidlertid ikke den beste, rett etter det massive fallet på Wall Street i oktober 1929.

I 1931 gjeninnførte Cadillac sitt slagord "The Standard of the World", og det var ingen tvil om at de ønsket å konkurrere på høyeste nivå om de mest velbeslåtte kundene. Trass i harde økonomiske tider klarte de, ikke minst ved hjelp av sjefsde-

signer Harley J. Earl, å komme opp med mange unike løsninger, og å manøvrere utenom flere skjær som førte til at mange konkurrenter havnet i skifteretten.

Motoren på tolv sylindre kunne leveres i ikke mindre enn 20 ulike personbilkarosserier. Kundene kunne også velge å få sin bil spesialdesignet av to av tidens mest prominente karosseribyggere, nemlig Fisher og Fleetwood.

Official Pace Car

Roadsteren avbildet på disse sidene er en Serie 370-A V12 fra 1931, eid av Jens Gaute Serigstad på Bryne. Den har et

karosseri designet av Fleetwood, serie 4702, bygget på fabrikken i Philadelphia før General Motors flyttet hele Fleetwoods virksomhet til Detroit. Bilen er en av 91 som ble levert, og påstås å være en av ni som fortsatt eksisterer. Motoren er på 368 cubic inch, tilsvarende 6 liter, har doble overliggende kamakslar og ytelsen er 135 hk. Girkassen er en 3-steps manuell utgave. Prisen ny var 3945 dollar. Utseendemessig skiller den seg fra storebror med seksten sylindre ved at panseret er 4 tommer kortere, mens V8-utgaven hadde et som var 5 tommer kortere.

Tilsvarende bil, hvitlakkert med sølvstriper og hvitt skinninteriør ble benyttet som "Official Pace Car" under Indianapolis 500 i 1931. Bak rattet satt ingen ringere enn den legendariske testsjåføren Willard "Big Boy" Rader, som satt en 100 mps rekord med Roadsteren.

Jens Gantes bil var eid av Gerald Kenneth Miller i Nord Carolina, før den i 1988 ble solgt til Robert Hoover, en samler med

forkjærighet for førkrigs-biler. Etter dette endte den opp i samlingen til en bemerkelsesverdig kvinne.

Dr. Barbara Mae Atwood

Dessverre er det fortsatt oftest slik at tross iherdige forsøk er ikke kvinner spesielt interessert i veteranbilhobbyen utover å være med på et treff eller to i løpet av sesongen. Med Barbara Atwood var det annerledes.

Atwood vokste opp i en familie i Illinois hvor faren etter hvert bygget seg opp en formue som utstyrsleverandør til bilbransjen. Den unge mrs. Atwood var ofte med faren på kundebesøk og utviklet tidlig en interesse for biler, spesielt estetikk og designdetaljer. Hun endte ikke selv opp i bilbransjen, men satset på psykologistudier og jobbet en periode som modell for magasinet Vogue. I 1941 fikk hun en Chrysler Windsor Convertible i 20-års presang av faren. Dette ble den første i en lang rekke biler. Barbara Atwood ble etter hvert en av USAs største

kvinnelige bilsamlere. Hun skrudde selv på bilene og jaktet konstant på deler og nye klenodier til samlingen. I løpet av 8 år vant hun 6 Pebble Beach-seire.

Barbara Atwood døde i 2009, 87 år gammel. Hun etterlot seg et stort antall unike historiske biler. 23 av disse ble auksjonert bort under RMs auksjoner i Arizona samme år som hun gikk bort. Høyeste pris oppnådde en 1929 Duesenberg Modell J Convertible Coupe, den eneste levert med karosseri fra Fleetwood, som gikk under hammeren for 858.000 dollar. Omregnet i norsk valuta innbrakte samlingen nær 30 millioner kroner.

Restaureringen fullført

Jens Gantes 1931 Cadillac V12 Roadster ble solgt for 132.000 dollar, kjøperen var en kar fra New York. Det sies å ha tatt Dr. Atwood og hennes hjelpere 10 år å restaurere bilen. Slik den fremsto da de ble solgt på auksjonen var den i meget god stand, men restaureringen var ikke hundre prosent fullført. Diverse listverk

Entusiast: Jens Gaute Seigstad har over 30 USA-biler.

manglet, likeledes originale senterkopper til hjulene og en del smådetaljer. Da Jens Gaute via en bekjent i USA sporet opp bilen og fikk vite at den var til salgs reiste han sporenstreks over for å se den med egne øyne. Den blide rogalendingen med mange års fartstid som bilelektriker gikk grundig tilverks i sin eksaminasjon og fastslo raskt at dette var noe han måtte ha i sin samling som teller over 30 biler.

Ingen airbag her.

Eikefelgene er låsbare.

Ballformede bakllys.

Da Cadillac introduserte V16 og V12 motorene i 1930 kom konkurrentene raskt på banen med tilsvarende.

Komfortable omgivelser for svigermor.

Cadillac ble valgt som leverandør av Official Pace Car til billøpet Indianapolis 500 i 1931. Det skulle gå 42 år til neste gang. (IMS Photo)

Det var for øvrig på Oslo Motorshow vi første gang fikk se Jens Gautes Cadillac. Mannen ved siden, en godt voksen kar med sixpencilue sto lenge og lot blikket sakte vandre fra den ene siden til den andre. Til slutt sier han: *Denne bilen alene er verdt inngangsbilletten, den er noe av det vakreste jeg har sett.*

Tidsriktige golfkøller ble anskaffet, matchende bag fikset salmakeren. Innstegslys under døren.

Det kan neppe sies bedre.

I løpet av det drøye halvannet året han har eid bilen, har han fullført det gjenstående restaureringsarbeidet og det hersker liten tvil om at bilen slik den nå står frem hører til den ypperste elite av førkrigsbiler. Den perfekte, dype Maroonrøde lakken, de utrolig flotte kromdetaljene og det lekre interiøret i grå hud utgjør en helhet som best kan uttrykkes med ett ord: Fantastisk.

Titter vi under bilen og i motorrommet er det likedan der. Hver minste detalj er tilbakeført slik det en gang var. Understellet er lakkert sort med de blanke boltene som en flott kontrast. Boltene har Jens Gaute fått dreid hos en nevenyttig kamerat på Bryne, da de som satt der fra tidligere var hyllevare og ikke en unik klassiker verdig, som han spøkefullt sier.

Flere premier har det blitt på den korte tiden den har vært i Norge. Høyest henger nok prisen "Vintage of The Year" som blir utdelt av bladet Amcar. Bilen ble også valgt som publikumsfavoritt på Oslo Motorshow i fjor høst.

Annonsen, riktignok for en V8 utgave, sto i Literary Digest august 1931. V12-modellen hadde 5 tommer lengre panser. (aldenjewell).